

мъръ 1054 година, не му дава право да нарушава църковните канони и древните църковни традиции на православната вселенска църква. Кои църковни правила позволяваха на цариградския патриархъ Самуилъ I въ 1767 г. да закрива древния апостолски западенъ иллирийски охридски патриарши престолъ и да заграбва, противоканонически, всички негови църковни области и да ги подчинява подъ църковната власт на своя цариградски престолъ? Кои църковни правила позволяватъ на съвремения цариградски патриархъ да унищожава древните църковни традиции на вселенската православна църква и да се меси той въ църковното управление на самостоятелните православни помѣстни църкви и да основава въ чужди църковни области автономни митрополии, както е напр. случая съ основанието отъ цариградския патриархъ на автономните митрополии въ руската самостоятелна църква: Украинската, Полската, Финландската, Естонската и др., които църковни области се намиратъ подъ кононическата църковна власт на Негово Светейшество Московския архиепископъ и патриархъ на всички Северъ? Какво право има цариградския архиепископъ да нарушава древната църковна традиция на вселенската православна църква и да дава той древния апостолски титулъ „Блаженство“ на атинския автономенъ митрополитъ, когато той много добре знае, че този древенъ апостолски титулъ „Блаженство“ носятъ само архиепископитъ на църкви основани исторически отъ самите апостоли: Римския, Александрийския, Антиохийския, Йерусалимския и Иллирийския (Охридския). Само тѣзи петъ архиепископи-патриарси сж носили древния титулъ „Блаженство“, а цариградския и московския архиепископи-патриарси сж носили църковния титулъ „Светейшество“. При всичко Римския архиепископъ—Папа и да се титулира въ обръщението къмъ него съ титула „Светейшество“, но той се поменава въ богослужението отъ неговите подчинени църковни клирици съ древния апостолски титулъ „Блаженство“. Атинския митрополитъ се намира подъ църковната каноническа власт на светейшия Солунски архиепископъ и екзархъ на първа Македония и Ахая (Гърция) и заради това като се намира Солунъ въ политическите граници на кралство Гърция, то атинския митрополитъ не може да бжде и автономенъ митрополитъ, а не да носи още древния апостолски титулъ „Блаженство“.